

[Aksel Larsen.]

kritiserer et sådant dommerudvalg, men ved gennemlæsning af det stenografiske referat af dets afhøringer er jeg kommet til det resultat, at dommerudvalget ikke har arbejdet tilfredsstillende, samtidig med at det naturligvis i mange henseender har savnet mulighed for at foretage en virkelig grundig undersøgelse. Lad mig nævne nogle eksempler, som illustrerer det; jeg her har sagt.

Hvordan kan det være, at dommerudvalget ikke, før det begyndte sine afhøringer, har undersøgt: hvorledes foregår forhandlingerne i folketinget, hvorledes er den grønlandske handel organiseret, og hvad er styrelsesrådet for noget? Det fremgår af hele den første beretning, at dommerudvalget ikke kender forskel på et spørgsmål og en forespørgsel og ikke engang aner noget om, på hvilket klokkeslæt folketingets spørgetid er. Det fremgår også så vel af den første beretning som af tillægsberetningen, at dommerudvalget går ud fra, at Augo Lynges spørgsmål er stillet den 11. marts. Hvis jeg ikke tager meget fejl, er folketingets forretningsorden sådan, at spørgsmål, der ønskes besvaret om onsdagen, skal være stillet senest lørdag. Den 11. marts var en mandag. Jeg går ud fra, at Augo Lynges har stillet sit spørgsmål om lørdagen. Men ikke engang folketingets forretningsorden kender dommerudvalget.

Jeg nævnte styrelsesrådet. Det viser sig, at direktør A. W. Nielsen, der har været direktør for den kgl. grønlandske handel, deltager i styrelsesrådets møder uden at være medlem. Han har været afhørt af dommerudvalget, som går ud fra, at han ikke deltager i styrelsesrådets møder; først senere får dommerudvalget ved en anden afhøring at vide, at det gør han. Jeg fatter ikke, at dommerudvalget ikke har undersøgt, hvem der deltager i styrelsesrådets møder. Jeg fatter ikke, at dommerudvalget har brugt en umådelig masse tid til at finde ud af, hvornår hvilke skibe er afsejlet, og hvornår vintersejladis er begyndt, og har afhørt — jeg kunne næsten sige alle mulige, men i hvert fald umådelig mange — om dette. Det havde været nemmere, om dommerudvalget havde skaffet sig en liste for de sidste 10 år fra den grønlandske handel. Det er egentlig et stærkt stykke, at erklæring nr. 2, som ikke er konciperet af kap-

tajnerne, men af den grønlandske handels direktør, anbefaler, at man fortsætter den gennem mere end 10 år gennemførte vintersejladis på Grønland, når det af vidneudsagn fremgår, at det aldeles ikke var 10 år siden man påbegyndte denne vintersejladis, men langt senere; det lægger dommerudvalget ikke mærke til, det sluger uden videre denne erklæring råt.

Der er nogen uklarhed om, hvorledes erklæring nr. 1 blev tilvejebragt, eller rettere sagt, hvad der var årsag til, at den blev tilvejebragt; men man går dog ud fra, at det er minister Kjærbøl, der har ønsket den, fordi han vidste, at Augo Lynges ville stille sit spørgsmål. Hvorfor har man ikke undersøgt, hvad det var, minister Kjærbøl forlangte? På side 118 i den første beretning kan vi læse, at direktør A. W. Nielsen anden gang, han bliver afhørt — hvor man må erkende, hvad han hidtil har hemmeligholdt, at han har deltaget i alle styrelsesrådets møder — siger, at efter hans mening er den første erklæring egentlig ikke noget svar på det, minister Kjærbøl havde spurgt om, og han siger videre, at man i styrelsesrådet henlagde erklæring nr. 1

„som ikke fyldestgørende i relation til de spørgsmål, ministeren havde stillet.“ Hvordan kan det være, at dommerudvalget ikke falder over dette og siger: må vi så få at vide, hvilke spørgsmål ministeren har stillet? Det falder ikke dommerudvalget ind. Nå ja, altså, det er måske menneskeligt, at dommerudvalget ikke har klaret det, men det viser dog, at dommerudvalgets undersøgelser ikke kan anses for at være fyldestgørende. Eller sådan en lille ting, som at dommerudvalget i hvert fald i sin første beretning går ud fra, at erklæring nr. 1 kun har foreligget i to eksemplarer, til trods for at det af mange udtalelser ved afhøringerne fremgår, at den var duplikeret på Handelens duplikator. Jeg ved ikke, hvor god orden der er i den kgl. grønlandske handel, men jeg formoder, at når man skriver en stencil og duplikerer den, nøjes man ikke med at fremstille to eksemplarer; naturligvis har den været fremstillet i mange eksemplarer. Men det opdager dommerudvalget først ved anden afhøring.

Dommerudvalget har efter min mening langt fra afhørt alle dem, det burde afhøre. Jeg erkender, at det kunne være vanskeligt